

РЕШЕНИЕ

№ 1294

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11558** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 17.10.2021 г., постановено по НАХД № 6398/2021 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление /НП/ № 66/23.03.2021 г., издадено "за" Директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите-С., с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.135, ал.1, т.1 от Закона за управление на отпадъците за нарушение на чл.44, ал.1 от ЗУО във вр.с чл.10, ал.1 от Наредба № 1/04.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена чрез пълномощника си юк.С., в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, обжалва същото. Наведените в жалбата оплаквания се свеждат до касационно основание - нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди обжалваното НП. В с.з. касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касация – [фирма] – оспорва жалбата в подадено писмено становище

чрез адв.Т., като моли решението на СРС да се остави в сила и в полза на ответника да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд-София град, като провери правилността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 66/23.03.2021 г. на Директора на РИОСВ-гр.С.. Същото е издадено въз основа на АУАН № 152/24.09.2020 г., съставен от мл.експерт при наказващия орган. Обективизираните акта констатации се свеждат до това, че при извършена планова проверка по текущ контрол на 01.09.2020 г. на площадка за извършване на дейности по третиране на отпадъци, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от ответника по касация, за което последният притежава регистрационен документ № 12-РД-992-03/15.08.2018 г. за извършване на дейности по третиране на отпадъци, експерти от РИОСВ-С. са установили налични отпадъци от хартия и картон. На 31.03.2020 г. управителят на [фирма] е представил годишен отчет за 2019 г. и справка за отпадъци, с които не е извършвана дейност през 2019 г., както и годишен отчет за 2020 г. и справка за отпадъци, с които не е извършвана дейност през 2020 г., в които отчети се съдържа информация и за площадката в [населено място], [улица]. Установено е, че в допълнително представената отчетна книга последният направен запис е от 05.01.2019 г. в табл.1 - получен отпадък, с посочване на кода и количеството на отпадъка, но не и от кого е получен; от датата на заверката на книгата на 27.11.2017 г. в табл.2 - третиран отпадък и в табл.3 - образувани отпадъци от третиране, като не са водени записи; последният направен запис в табл.4 - предадени отпадъци е от 07.01.2019 г. АУАН е съставен за неизпълнение на задължението за водене на отчетност на отпадъците съобразно изискванията и реда на Наредба № 1/04.06.2014 г., като дружеството е било задължено да води отчетност за тази си дейност с отпадъци - като в отчетна книга попълва хронологично записи минимум веднъж месечно - за всеки календарен месец до 5-то число след изтичането му, и всеки запис се отразява по дата, което се прави и в случай, че през календарния месец не са извършвани дейности с отпадъци, респективно с конкретен отпадък. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл.44, ал.1 от ЗУО във вр.с чл.10, ал.1 от Наредба № 1/04.06.2014 г.

Срещу констатациите на АУАН [фирма] е депозирало пред административнонаказващия орган писмено възражение, което последният е приел за неоснователно. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.135, ал.1, т.1 от ЗУО.

За да отмени обжалваното постановление, районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати нарушения, изразяващи се в погрешно посочване датата на нарушението. СРС е приел, че нарушението е извършено на 06.02.2019 г. Съдът е допълнил, че не е спазен и срокът по чл.34 от ЗАНН, който е започнал да тече от 31.03.2020 г., когато дружеството е подало в ИАОС годишен

отчетен доклад за 2019 г. и справка за отпадъци, с които не е извършвана дейност през 2019 г., при което срокът е изтекъл на 30.06.2020 г.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Спорът по делото се свежда до правилното приложение на материалния закон.

Допълнителната отменителна мотивировка на първоинстанционния съд във връзка с пропускането на срока по чл.34 от ЗАНН не се споделя от касационната инстанция. Според Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по н.д. № 48/1981 Г., ОСНК на ВС, тримесечният срок по чл.34, ал.1, пр.2 от ЗАНН започва да тече от деня, когато нарушителят е открит от компетентния орган. В случая нарушението и нарушителят са открити от органите на РИОСВ-С., защото именно директорът на тази инспекция е овластен да издаде НП за разглежданото нарушение, а не този, пред който се подава годишният отчет, като освен това става въпрос и за различни държавни органи – както в структурно отношение, така и областта на разпределената компетентност. В случая е спазен като срокът за съставяне на АУАН, така и срокът за издаване на НП.

Правилно обаче районният съд е приел погрешна дата на извършване на нарушението. Датата на нарушението следва да бъде определена като производна на разписаната в закона дата, на която е следвало да се изпълни задължението за действие. По силата на чл.10, ал.1 (ред. ДВ, бр.30 от 2020 г., в сила от 31.03.2020 г.), отчетните книги по чл.7 се попълват хронологично минимум веднъж месечно за всеки календарен месец до 5 дни след изтичането му, като всеки запис се отразява по дата. Според ал.5 на цитирания нормативен текст същото задължение е въведено и за случаите, когато през календарен месец не са извършвани дейности с отпадъци или с конкретен отпадък, или не са образувани отпадъци, и записите срок следва да се в същия и в тези две хипотези. Ясно е при това положение, че след като последният направен в книгата запис е от 05.01.2019 г., нарушението е извършено на 06.02.2019 г., както правилно е приел СРС, защото на тази дата изтича 5-дневният срок за хронологичното попълване на записите в книгата.

Като е стигнал до правен извод за незаконосъобразност на оспореното пред него наказателно постановление, Софийският районен съд е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора и при своевременно направеното от ответника искане за присъждане на разноски за адвокатски хонорар, то следва да бъде уважено в претендирания размер от 300 лв. По силата на чл.2, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекции по околната среда и водите, съответните РИОСВ са юридически лица на бюджетна издръжка към министъра на околната среда и водите, поради което РИОСВ-С. следва да бъде осъдена да заплати на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски по делото размер на 300 лв.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.10.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 6398/2021 г.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите-С. да заплати на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски по делото размер на 300 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

